

ἅπαντας ἐξοχωτάτῳ, ὁ τοῦ ἑλληνικοῦ γένους τυπογράφος
Ἄνδρέας Ἰουλλιανὸς τὴν ἅπασαν αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν.

Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἀειμνήστου μου πατρὸς, τοῦ ἑποίου ὁ ζήλος
πρὸς τὸ εὐγενέστατον τῶν Ἑλλήνων γένος καὶ εἴθνη ἦτονε κατὰ πολλὰ
ὑπερβολικῆ, ἄλλο δὲν σπουδάζω παρὰ τὴν αὐτὴν ἀγάπην νὰ φέρνω, καὶ
εὖνους εἰλικρινέστατος νὰ φαίνωμαι εἰς ὅλους κοινῶς τῆς Ἑλλάδος.
Πρέπει γὰρ (κατὰ τὸν εἰπόντα) τοὺς παῖδας ὡσπερ τῆς οὐσίας, οὕτω
καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν. Τούτου χάριν, καθὼς ἐκεῖνος
τῷ τότε καιρῷ μὲ τὴν τυπογραφίαν τῶν βιβλίων ἐγύρευε τὰ πλεῖα ἐξο-
χώτατα πρόσωπα τῶν Γραικῶν, διὰ νὰ τὰ ἀφιερῶνῃ εἰς τὴν ἐκείνων
ἀντίληψιν τοιουτοτρόπως ἐγὼ τὴν σήμερον μεταδίδωντας νεωστὶ τὴν
παροῦσαν Σύνοψιν τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων ἔξω διὰ
μέσου τῆς τυπογραφίας μου εἰς τὸ ἐνδοξότατον καὶ πολυθρύλλητον ὄνομα
τῆς χαριτομόρφου σου θεᾶς ἀφιερῶνῳ ὡς πλεῖα περίφημον καὶ περι-
θλεπτον, παρακαλῶντας τὸ μεγαλόθυμον τῆς ἀδολαμνησιακάου σου
ψυχῆς νὰ δεχθῇ τὸ μικρὸν ὡσπερ μέγα πρὸς χάριν τῆς πολλῆς καὶ
ἀμέτρου εὐλαβείας, οὐ μὴν δὲ καὶ χρέους ὑπεραπείρου, ὅπου εἰς τὴν
ἀκρόπολιν τῆς καρδίας τῆς φυλάττω. Τὸν ἔπαινον καὶ φήμην τῆς εὐγε-
νείας σου ἀφίνω νὰ περιγράψῃ διὰ ζώσης φωνῆς ἢ τῶν Ἐνετῶν βασι-
λεύουσα πόλις, καὶ ἅπας τόπος κοινῶς τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως ἔπειδὴ
ὁμογνώμως μιᾷ φωνῇ κηρύττουσιν ἅπαντες τὸ γένος, τὴν τιμὴν, τὴν
ταπεινώσιν, τὴν ἀγαθότητα, τὴν ἀμνησιακίαν, τὸ ἐλεύθερον, τὸ φιλεῦ-
σπλαγγχον καὶ εὐσυνείδητον τῆς θεοσεβάστου σου ψυχῆς. Ἐρρωσο.

Ἐνετίησιν, ἀρχεθ', μαίω υἱ.

Marc Gagiannis, à qui est adressée cette épître, fut gardien de la
Colonie grecque de Venise, en 1666, 1670 et 1698 (Voir Jean
Veloudo, Ἑλλήνων ὀρθοδόξων ἀποικία ἐν Βενετῆζ, page 175).

Bibliothèque du Parlement hellénique.

